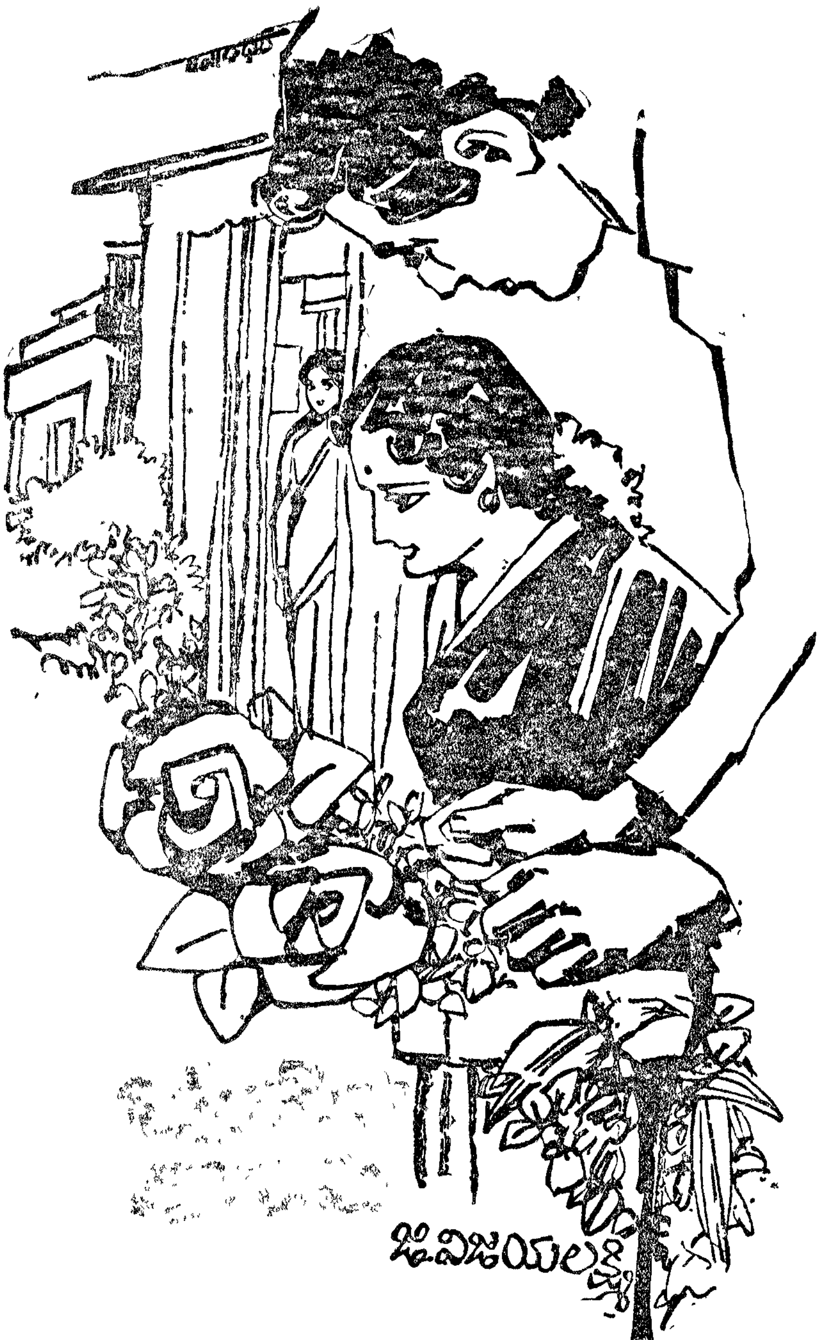

"హలో! ఎవరండీ మాట్లాడేది?...... నువ్వేనా వాసూ! నేను విజయని...... 'ఆ ఆ' ఇంటి దగ్గర నుండే...... ఏంటేమో వాసూ! నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి. యీవెనింగ్ ఫైవ్‌థర్టీకి పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌కి వస్తావా?........ యింటికి కారు తీసుకు వస్తానంటావా? వో. పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌కి నేరుగా వచ్చెయ్........ మా బావగారా? అప్పుడే ఎక్కడ? ఆ పాలిటెక్నిక్ అమ్మాయిలతో యుద్ధంచేసి చేసి అలిసిపోయి ఐదు, ఐదున్నరకి వస్తారు........ అమ్మలింకేం చేస్తుంది? బాబిగాడి పుస్తకం తీసుకుని 'అ, ఆ' అంటూ సీరియస్‌గా చదివెయ్యడం, టైం దొరికినప్పుడు వీళ్ళ పిక్చర్‌తో కొంచెం వయటు వేసుకోవటం, అద్దం ముందు నిలబడి తెగ చూసుకోవటం........ ఏమిటి? దాన్ని పెళ్ళా డేస్తానంటావా? బాబ్బాబు. త్వరగా రావచ్చెయ్ అదేదో.....మరుంటాను వాసూ! తప్పక వస్తావుగా!"

* * *

ముడుకుల మీద తలాన్చుకుని మెట్ల తామర పూలవైపు చూస్తోంది విజయ. దూరాన ఎవరో మవుత్ ఆర్గన్ మీద "మై చోరోంకా రాజా, తూ రూప్‌కీ రానీ" హమ్ చేస్తున్నారు.

"సారీ కొంచెం లేటయింది విజయా" తలెత్తి చూసింది విజయ. వాసు. పొడుగ్గా, తెల్లగా, ఫుల్ షైవ్ గ్రేతో వున్న వాసు కుడిచేతో డార్క్ గ్రే కలర్ షైస్ పిస్తూటూ, భుజం మీద డార్క్ కలర్ కోట్ వేసుకు తన ఎదుట నిల్చున్న వాసుని చూసి మురిసిపోతూ 'గ్రీక్ శిల్పంలా వున్నాడను కుంది విజయ. అసలు గ్రీక్ శిల్పం ఎలావుంటుందో. ఇలానేనా? — నవ్వుకుంది విజయ.

"ఏమిటి నవ్వుకుంటున్నారు అమ్మాయిగారూ?" —రుమాలు కిందపరచి దాని మీద కూర్చుంటూ అడిగాడు వాసు.

"ఆహా ఏంలేదు. చిన్నప్పుడు 'గుండ్రాలతో కాళ్ళు వచ్చి గునగున నడిచే' అన్నట్లుండే ఓ అబ్బాయిగారు ఇంత అందంగా ఎలా అయారా అని ఆలోచిస్తున్నా"— నవ్వింది విజయ.

"గుర్తుందా, చిన్నప్పుడిలానే అంటే నీచెయ్యి కరిచి పారిపోయాను ఆ తరువాత మన క్లాస్ టీచర్ క్రీస్తు దూత ఆరోగ్యమ్మగారు 'టేబిల్ మీద నారి'' ని దవితున్న దెబ్బ తిని నా ఒళ్ళు హూనం చేసేసింది.

"ఓ గుర్తులేకేం. ఆ తరువాత అయ్యగారు నా మీద అలిగి నా ప్రక్కన కూర్చోవడం మానేసి ఆ భీముడు ముక్కు కాంతం ప్రక్కన కూర్చోవడం, పాలకోవా లంచం పెట్టి అయ్యగారి అలక తీర్చడం"— చిలిపిగా చూసింది విజయ.

"విజంగా ఎంత తియ్యటి రోజులవి. ఎప్పటికీ అలానే వుండిపోతే ఎంత బావుండేదా అనిపిస్తుంది." పక్కనే కూర్చుంటూ అన్నాడు వాసు.

"ఏమో బాబా, మా ఆయన, బాబు, అమ్మలు —వీళ్ళతో నాకీ రోజే బావున్నట్లనిపిస్తుంది...... అంతా స్వర్గమనిపిస్తుంది. మనసు లేకపోతే 'గృహమే కదా స్వర్గసీమ!' అంటూ గొంతెత్తి పాడాలని పిస్తుంది."— నవ్వాడు వాసు.

"అది సరేగాని ఇంత అర్జంట్‌గా నాతో మాట్లాడవలసిన రాచకార్య మేమిటబ్బా!" విజయ ఎంత కుతూహలంగా చూసాడు వాసు.

"రాచకార్యమే మరి. ఈ మధ్య బిజినెస్‌లో లాభాలొచ్చి కాస్త గొప్పవాడి వయావుకదా! ఆ తాహతుకు తగ్గట్టు మరేవో ఘన కార్యాలు చేస్తున్నావని విన్నాను. వాటిని నీ నోటిమీదుగా విన్నమంటో సారి విని ఆనందించుదామని"— విజయ మాటల్లోని వ్యంగ్యం గుర్తించనట్లు నటించాడు వాసు.

"నా సహాయం పొందిన వాళ్ళెవరో నా గురించి పొగిడివుంటారు నీ దగ్గర. అంతే విజయా!" వాసు. కళ్ళలో చిలిపితనం చూసి విజయకు కోపంవచ్చింది.

"ఇదిగో వాసూ! క్రొత్త హీరోలు కావాలంటూ చాలమంది సినిమా వాళ్ళు ఎడ్వర్టయిజ్ చేస్తున్నారు. కావాలంటే అప్లై చేసి నీ నటనాచాతుర్యాన్ని చూపుదువుగాని, ప్రస్తుతానికి నేను అడిగే దానికి కాస్త సిన్సియర్‌గా జవాబు చెప్తావా?"

"అవశ్యం." బుద్ధి మంతుడిలా కూర్చున్నాడు వాసు.

"బికారియులు ఖాళీ చేస్తున్నావటగా?"

"బికారియులా?" ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూసాడు వాసు.

"కాకపోతే గుర్రపు మెక్కడా మనుకో." చికాకుని అనేసింది విజయ.

"వహ్వా! సంస్కృతం ఎప్పుడ్నుంచి నేర్చుకుంటున్నావు విజయా!" నవ్వాడు వాసు. కోపం

చోసేలా చూసింది విజయ.

"అదికాదు విజయా! నీకీ విశ్యాయ విదాలన్నీ ఎలా తెలిసాయి? బావగారేమన్నా ద్రాక్షల రుచి చూపిస్తున్నారా?" నవ్వాడు వాసు.

"నీ తెలివికి సంతోషించను."

"ధన్యుడివి."

"అబ్బబ్బ! కొంచెంసేపు సీరియస్‌గా వుండలేవూ? అసలెందుకు తాగుతున్నావో ముందు చెప్పు."

"అదేమిటి విజయా! పార్కుకొంజీలో చదువుకోలేదూ నువ్వు?! ఆల్కహాలు గుణము లేనేవి యువగా......." చటుక్కున లేచమంది విజయ.

"ఒరేరే! లేచావేమిటి? యింక సీరియస్‌గా జవాబు చెప్తాను మా అమ్మవు కదూ! కూర్చో!" బతిమాలుతున్న వాసు ముఖం చూసి నవ్వేసి, కూర్చుంది విజయ.

"అది కాదు వాసూ! ఎందుకీ అలవాటు చేసుకుంటున్నావు చెప్పు?" ఆవేదనగా వాసు వంక చూసింది విజయ.

మౌనంగా వుండిపోయాడు వాసు.

"మాట్లాడవేం?"

"నీ కది యిష్టం వుండదని తెలుసు విజయా! కాని పరిస్థితుల కనుగుణంగా నడుచుకోక తప్పదు."

"వదలోవి కీ హీనత్వం పరిస్థితుల కంట కట్టడమెందుకు వాసూ?"

"నీకు తెలీదు విజయా! కొన్ని కొన్ని పనులు కొంతమందితో కావాలంటే వాళ్ళకు ఫుల్‌గ పోయించక తప్పదు, వాళ్ళతోపాటు సభ్యతకోసం ఓ డోస్ వేసుకోకా తప్పదు." విజయకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

"నీ సభ్యతను తీసుకెళ్ళి గంగిలో కలుపు. తాగడము సభ్యతా?"— మండి పడింది విజయ. సన్నగా నవ్వాడు వాసు.

"పిచ్చి విజయమ్మా! తాగడమంటే రోడ్ల మీద నోటికి వచ్చినట్లు పేలుతూ, తూలుతూ నడవడం కాదని తెలుసుకోవాలి నువ్వు. తాగినవాడు కూడ మామూలు మనిషిలా వుండగలడని, మామూలు మర్యాదతో వ్యవహరించగలడని అర్థం చేసుకోవాలి నువ్వు. నా దృష్టిలో లిమిట్స్‌లో తాగితే అపరాధమేం కాదు. విజయా!" ముందుకు వంగి విజయ హేండ్‌బాగ్ అందుకున్నాడు వాసు.

"అలా చెప్పు మరి పరిస్థితుల కోసం అంటావెందుకు? జేబులో డబ్బులున్నాయనీ, ఫేషన్ కోసమనీ, సివిలైజ్డ్ మాన్‌లా వుండాలని తాగుతున్నానని చెప్పరాదూ!" కోపంతో కందగడ్డలా అయింది విజయ ముఖం.

"అది సరేగాని ఆ కోపం కొంచెం తగ్గించుకో. కోపంతో నీ ముఖం చూడబుల్‌గా లేదు." నవ్వాడు వాసు.

"అలా నవ్వుతో ఎగర గొట్టాలని చూడకు. నీకు తెలీదు వాసూ! ఏవరేజుగా వుండే ఏ అమ్మాయియినా తన భర్త 'తాగుబోతు' అనే వూహను కూడ భరించలేదు. వీటన్నిటికీ అతీతులయిన అమ్మాయి లుంటారేమో నాకు తెలీదు. కాబోయే అమ్మాయికోసమైనా నువ్వీ హేబిట్స్ మానేయాలి." అనునయంగా వాసు వంక చూచింది విజయ!

"అబ్సర్డ్. భార్యకోసం మానెయ్యడమా. భార్య అనే వ్యక్తిమీద నా అమూల్య అభిప్రాయాలు నీకు తెలీవు. నేను నీకు ఓ కోణం మంచే తెలుసు. నా భార్యంటే ఎలా వుండాలో తెలుసా? పెద్ద కట్నంతో వచ్చి, నా మాటకు ఎదురాడకూడని అందమైన భార్యయి వుండాలి." ఆ మాటలు వినగానే తెల్లగా పాలిపోయింది విజయ ముఖం. తమాషాకు చెప్తున్నాడేమోనని అతని ముఖంవైపు పరిశీలనగా చూచింది.

"అలాగే అంటారంతా! ఓ బంగారు బొమ్మ వచ్చి కొంగుకు కట్టుకోగానే యీ మాట లేవీ గుర్తుండవు." ప్రయత్న పూర్వకంగా నవ్వింది విజయ.

"ఇంపాజిబుల్. భార్య అనేదానికి చనువిస్తే నెత్తి మీద కెక్కి కూర్చుని స్వారి చేస్తుంది. వట్టి చవటను చేసి ఆడిస్తుంది. మా ఫ్రెండ్ ఒకడు అలానే అయాడు. వాళ్ళ నాన్న లక్షరూపాయల కట్నం తెచ్చి పెళ్ళి చేస్తానంటే, కట్నాన్నీ, నాన్న ఆస్తినీ వద్దని ఓ అందాల అమ్మాయిని పెళ్ళాడి ఆనక ఆవిడ చేతిలో కీలుబొమ్మయి పోయాడు వాడిలా చేసి తరువాత పశ్చాత్తాప పడడమనేది చెయ్యను చచ్చినా. నేనేం భావకవిని కాదు. ప్రేయసి, వెన్నెల, మల్లెపూలు అంటూ మత్తుగా కన్నీళ్ళు కార్చడానికి. నేను పచ్చి రియలిస్ట్‌ని." — వాసులో ఇంత ఆవేశం ఎప్పుడూ చూడని విజయ విస్తుపోయిం దతన్ని చూచి. యితనిలా ఎందుకయ్యాడు? తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయిన స్నేహితుణ్ణి చూసా?!

"ఏ ఇష్టమైనా అవ్వకాని ఇలాటి అభిప్రాయాల్ని అమ్మాయిల ముందన్నావంటే నీకు జన్మలో పెళ్ళవదు." నవ్వింది విజయ.

"డామిట్. హాయిగా వుంటాను.' నిర్లక్ష్యంగా తల వూపాడు వాసు.

"నేను చెప్పాలనుకున్న దసలు చెప్ప నివ్వవు నువ్వు. విసుక్కుంది విజయ.

"లేదు. చెప్పు. ఏమిటి? విటారుగా కూర్చున్నాడు వాసు.

"మనిషి తాగ్గానే దుర్మార్గుడని అనన్నేను. పదిమందికి అపకారం చేసే నిష్ఠాపరుడికన్నా పది మందికి మంచిని చేసే వ్యసనపరుడే ఉన్నతుడంటాన్నేను. కాని......... ఆ ఔన్నత్యంతో పాటు నైతికమైన విలువలు కూడవుంటే ఆ వ్యక్తిని మిగత వాళ్ళు పూజించరూ! మాట్లాడవేం వాసూ?'

"పూజ లందుకోవడానికి నేనేమన్నా దేముడినా విజయా! నేనూ మామూలు మనిషిని. అందరిలానే నాలో కొన్ని బలహీనత లుండవచ్చు.'

"ఆ బలహీనతల కెందుకు లొంగిపోవాలని నేనడిగేది. యీ పొజిషన్‌కి చేరుకోవడానికి నువ్వెన్ని సమస్యల్ని ఎదుర్కొని నిలబడ్డావో, జీవితంతో ఎంతగా పోట్లాడేవో, ఎంత పట్టుదలతో శ్రమించావో నే నెరుగంది కాదు. ఆ పట్టుదలే మయింది ఇప్పుడు? నువ్వు కావాలనుకుంటే మంచిగా ఎందుకుండలేవు?!" విజయ ముఖాన్ని వాత్సల్యంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు వాసు.

"తాగటమనే స్వల్ప విషయాన్ని తీసుకుని పెద్ద రాద్ధాంతం చేస్తున్నాననుకుంటున్నావు కదూ! ఇంత ఎడ్యుకేటెడ్ అయుండీ సిల్లీగా మాట్లాడుతున్నాననుకుంటున్నావు కదూ!' లైట్ వెలుగులో అతని వంక పరిశీలనగా చూసింది విజయ.

"వూఁ హూ. కాదు విజయా! నేనంటే నీకెందుకింత అభిమానమా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఏనాటి బాంధవ్యం మనది?' ఆర్ద్రంగా విజయ వంక చూసాడు.

"ఇందాకేదో సెంటిమెంట్స్ లేనివాడిలా పోజు వేసావ్! డైలాగులు వేస్తున్నావేమిటి?"— చిన్నగా నవ్వింది విజయ.

"నువ్వలా అంటే నేనేం చెప్పలను విజయా! కాని స్నేహంలో వున్న మాధుర్యం ఇంక దేనిలోనూ లేదని పిస్తుంది."

"నువ్వేదో కవిత్వ ధోరణిలో పడ్డావు. మా ఆయన వచ్చి విరహగీతాలు పాడుతూ వుంటారు. పద పోదాం." అతని చేతిలోని హేండ్ బాగ్ తీసుకుని లేచింది విజయ.

ఆలోచిస్తూ నడుస్తోంది విజయ. ఇంతసేపూ మాట్లాడిందానికి ఫలిత మేమిటి? అతనేమీ తనతో యింక తాగనని మాటివ్వలేదు. మాటలతో పల్టీలు కొట్టించి అసలు విషయాన్నుండి దూరంగా పోయాడు. ఎలా ఇతని చేత ఒప్పించడం?! సూటిగా తాగనని మాటివ్వమని అడగడమా! అలా అనడం అతనికి ఇష్టం లేకపోయినా కేవలం తన మీద అభిమానంతో మాటిస్తే మాత్రం..... ఏ మిటో తనకంత తృప్తిగా అనిపించడంలా! ఒకవేళ నిర్మొహమాటంగా కాదనేస్తేనో!! ఎంత ఇన్సల్ట్! ఆఫ్టరాల్! తనేం కావాలని? ఒకటో క్లాసుండి కాలేజీ చదువు వరకు కలసి చదువుకున్నారు. అంతేగా తామిద్దరి మధ్య వున్న బాహ్య బాంధవ్యం! ఒకళ్ళంటే ఒకళ్ళు ప్రాణం పెట్టొచ్చుగాక, అది వేరే సంగతి.

ఆలోచనలతోనే యాంత్రికంగా కారెక్కి కూర్చుంది. స్టీరింగ్‌వీల్ త్రిప్పుతూ విజయవైపు చూసాడు వాసు.

"ఏమిటి విజయా, దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావు?" సిగరెట్ పొగ రింగులు రింగులుగా వదులు తున్నాడు.

"ఇందాక నువ్వన్న మాటల గురించే. ఆలోచిస్తే ఒక్కటనిపిస్తోంది వాసూ! మనదేశంలో మగవాళ్ళు రెండేరకాలు. ఓ రకం భార్యను బానిసగా చేసుకుంటే మరోరకం భార్యకు బానిసలవుతారు. మనసా, వచా, కర్మణా భార్యను తనతో సమానంగా చూచి ఇద్దరి మధ్య సన్నిహితమైన బాంధవ్యాలను సృష్టించుకునే మగవాళ్ళు అరుదు. చిత్రమేమిటంటే అమ్మాయిలు మొదటి రెండురకాల భర్తల్నీ ఇష్టపడరు. ఏవరేజు అమ్మాయి కోరుకునేదేమిటో తెలుసా? తనను ప్రేమతో శాసించగలవాడు తనకు భర్త కావాలనుకుంటుంది."

"నీ జనరలైజేషన్స్ బాగా వున్నాయి గాని ఒక్క సవరణ. మీ అమ్మాయిలు ఎంత మంచి భర్త దొరికినా సుఖపడలేరు. ఇంకా ఏదో అతనిలో వుండాలని కోరుకుంటారు."

"నీకు బొత్తిగా అమ్మాయిల మీద సదభిప్రాయం లేదు. అమ్మాయిల గురించి మీ తాతకో ముత్తాతకో వుండాల్సిన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి నీకు." నవ్వి వూరుకున్నాడు వాసు.

కారాపి పళ్ళు, పువ్వులు తీసుకొచ్చి విజయ చేతిలో పెట్టాడు.

"ఇవన్నీ యెందుకు మహానుభావా?"

"చెల్లెల్ని వట్టి చేతులతో యింటికి పంపకూడదట."

"పరవాలేదు. వికట్కాట కాస్త తెలివి తేట

అవుతున్నాయి."

ప్రక్కగా కదలాడు వాసు.

"నా గురించి ఆలోచించి మనసు పాడు చేసుకోకు విజయా? బావగారితో చెప్పు, తరువాత కలుస్తానని."

"అదేమిటి? ఇంట్లోకి రావూ!"— కారు దిగుతూ అడిగింది విజయ.

"ఓ ఫ్రెండ్‌ని కలుస్తానని మాటిచ్చాను. తప్పకుండా వెళ్ళాలిప్పుడు."

దూరానికి వెళ్ళిపోతున్న కారును చూస్తూ ఇతన్ని ఒప్పించవలసిన విధం యిదికాదు అనుకుంది విజయ.

ఆలోచిస్తూ పడుకుంటే వో బ్రెయిన్‌వేవ్ వచ్చింది విజయకి. వెంటనే లేచి వో లెటర్ వ్రాసి నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది.

* * *

"అఁ అఁ! వాసూ!...... విజయనే. నిన్నిహాదో పెద్ద పని పెడుతున్నాను వాసూ! మా ఫ్రెండ్ ఇందుప్రియ అని చెప్తానే, తను వాల్తేర్ నుండి వస్తూందీ రోజు. నువ్వు కొంచెం స్టేషన్‌కు వెళ్ళి తనను తీసుకు రావాలి....... నా ఆల్బమ్‌లో తన ఫోటో చూసావు కదా, గుర్తుపట్టలేవూ?....... పోనీ, యింటికి వచ్చి ఆ ఫోటో జేబులో వేసుకు వెళ్ళు...... అబ్బాయ్! తప్పించుకోవాలని చూడకు వో గంట నువ్వు లేకపోతే నీకు లక్షల నష్టమేం రాదు...... ఓ. కె. వస్తున్నావు కదా!" ఫోన్ పెట్టేసి శ్రీవారి వంక చూసింది విజయ.

"అతన్నెందుకు విజయా యిబ్బంది పెట్టడం. మనం తీరిగ్గా వున్నాం కదా!" అమాయకంగా అడిగాడు అతను.

"ఘనత వహించిన శ్రీవారూ! మనం స్టేషన్‌కు వెళ్ళితే ఇందు నిన్నింత అర్జంట్‌గా రమ్మని వ్రాయడము ఎందుకు?" నవ్వింది విజయ. అర్థం కానట్లు చూసాడతను.

ఫోటోలో అమ్మాయికోసం వెదుకుతూ ప్లాట్‌ఫామ్ పొడుగునా నడుస్తున్నాడు వాసు. ముక్కూ మొహం తెలియని తను పలకరిస్తే ఆ అమ్మాయి తిట్టదూ? అరె! ఆ అమ్మాయి కదూ! ఎంత

ఒట్టు నేను త్రాగను

స్మార్ట్‌గా ఉంది! ఫోటోలో చూసి ఫరవా లేదనుకున్నాడు కాని ఆమె యింత చక్కటిదని తను అనుకోలా! యీమెది బొత్తిగా ఫోటో జెనిక్ ఫేస్ కాదన్న మాట.

"హలో!" అప్రయత్నంగా అనేశాడు ఆమె తన ప్రక్కగా రాగానే. చురుగ్గా చూసిందామె.

"నేను విజయ కజిన్ బ్రదర్‌ని."

"నమస్తే." అందంగా చేతులు జోడించిందామె. ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ 'నమ్రత మూర్తీభవించి నట్లుందీమె.' అనుకున్నాడు వాసు.

భాగ్య నగరం విశాల వీధుల్లో గుండా కారు రయ్యిన పోతూంది.

"మీరు ఫైనలియరా అండీ ఇప్పుడు?" ఆమె వంక చూసాడతను.

"అవునండి' కళ్ళెత్తి అతని వైపు చూసిందామె. 'ఈ అందమైన కళ్ళల్లో ఇంత కాంతి, ఆకర్షణ ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి?'— అనుకుంటున్నాడు అతను. 'విజయ తన ఫ్రెండ్ ఇలా వుంటాడని, అదీ తన వూహల్లోని రాకుమారుడులా వుంటాడని ఎప్పుడూ చెప్పలేదే? ఎంత మేన్లీగా వున్నాడితను' అనుకుంటూంది ఇందుప్రియ.

ఎవరి ఆలోచనలలో వాళ్ళు వుండగానే కారు ఇంటి ముందాగింది. గులాబీలను, చామంతుల్ని, కనకాంబరాల్ని చూచి 'థాంక్ గాడ్. మొక్కల విషయం ఒక్కదానిలో విజయకు బద్ధకం లేదు.' అనుకుంది ఇందుప్రియ.

"స్వాగతం, సుస్వాగతం" అంటూ నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది విజయ.

"చాల్లే సంతోషం. స్టేషన్‌లో నువ్వు కనపడక పోయేసరికి ఎంత కోపమొచ్చిందో తెలుసా?" ఇందుప్రియ ముఖంలో కోపచ్ఛాయలు చూచి ఫక్కున నవ్వింది విజయ.

"ఆ తరువాత 'విజయ అకస్మాత్తుగా యింత మంచిదయి పోయిందేమిటబ్బా!' అని అనుకోలా? నిజం చెప్పు." లోపలి కొస్తున్న వాసును చూసేస్తూ

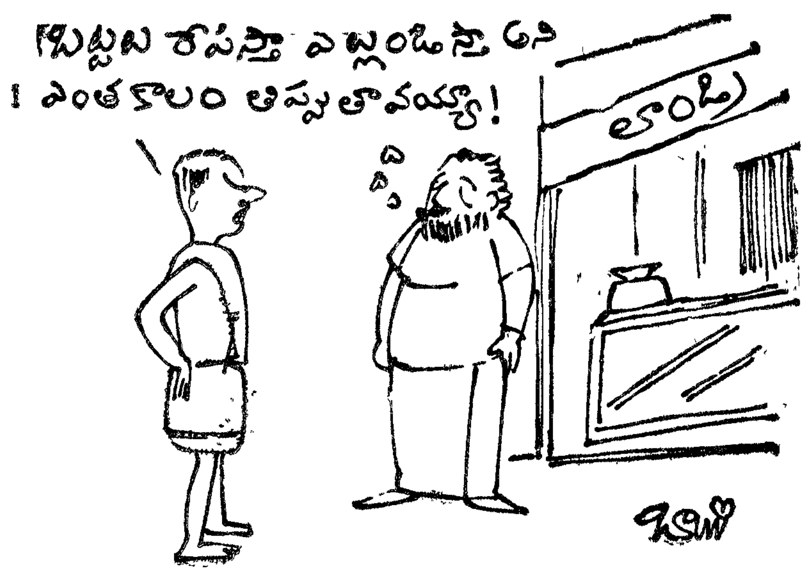

కన్ను గీటింది విజయ. విజయను ఏదో అనబోయి వాసును చూచి ఆగిపోయింది ఇందుప్రియ.

"చూడమ్మా! వినేవాళ్ళుంటే అలా విడబెట్టి గంటల తరబడి లెక్చర్ దంచగలదు. నువ్వలా మొహమాటపడితే లాభంలేదు."— విజయ భర్త మూర్తి.

"విజయ సంగతి నాకు తెలీకపోవడమేమిటి అన్నయ్యా! మీరు మంచివారు కాబట్టి సరిపోయింది కాని........"

"లేకపోతే నాలుగో రోజునే సన్యాసం పుచ్చుకుని హిమాలయాల్లో మకాం పెట్టేవారు, అవునా అమ్మాయ్, మీ అన్నయ్య చాల మంచివారు, తొలి నోచిన నోముల ఫలితంగా నాకు దక్కారు. ఏవే కదూ నువ్వనేది, నేనూ అలా అనుకునే కదే తల వంచి తాళి కట్టించుకుంది..." మాటల కందని ఏదో భావంతో భర్త వంక చూసింది విజయ.

"బావగారూ, మీరు తక్షణం ఆత్మ సంరక్షణోపాయం చూచుకోవాలి. విజయ బాగా తెర్రు కొడుతూంది మీకు."— వాసు.

"నువ్వు కూడ వాళ్ళ ప్రక్క జేరి నన్ను ఒంటరి దాన్ని చేస్తావా? నీకు బొత్తిగా బుద్ధి లాటిది లేదు."— నవ్వింది విజయ.

"యీ మర్యాద తిట్లెప్పటి నుండి?"— వాసు.

"అది సరేగాని వాసూ, ఇందు వెళ్ళేవరకు నువ్వు నీ కాలంతోపాటు నా అధీనంలో వుండాలి." అంది, విజయ.

"బాబోయ్! యేమిటి శిక్ష?" భయంగా చూచాడు వాసు.

"శిక్షా? మహాభాగ్యము. మేము కూర్చుంటే నీ కాలం పవిత్రమయి పోదూ!"

"సరే. నేను తరించి పోతానులేదు."

"ఫుల్‌స్టాప్. మీ యిద్దరి మాటలూ అయిపోయే సరికి ఇందు ఆకలితో శోషొచ్చి పడిపోతుంది."— మూర్తి.

"నిజంగా చెప్తున్నా వాసూ!" ఇందుకు భాగ్య నగర విశేషాలన్నీ చూపించాలి. దాతో పెట్టుకుంటే అన్నీ చూసేసరికి కనీసం పది రోజులన్నా పడుతుంది. పది రోజులు ఇందు ఇక్కడ వుంటుంటే అక్కడ సర్జరీ, మెడిసిన్ విషాద గీతాలు పాడేస్తాయి వెళ్ళాక. అంచేత నువ్వు నీ సమస్తం మా ఫ్రెండ్, పార్ట్‌నర్, అర్ధాంగి ఎట్సెట్రా రాంబాబుకి అప్పగించి నాలుగు రోజులు ఇందుప్రియా విధేయుడవై వుండాలి."— ఇందుప్రియ వంక చూచి నవ్వింది విజయ.

"సరే నాయనయ్యా మహాప్రభో! కాదంటే యిప్పుడు తారాజువ్వలా లేస్తుంది."— విజయ వంక చిలిపిగా చూసాడు మూర్తి.

"అయినా శ్రమ పెట్టడమెందుకు విజయా? మరోసారి చూడొచ్చు. ఇప్పుడేం మించిపోయింది?" ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టింది ఇందుప్రియ.

"అబ్బే! శ్రమేముంటుంది." వాసు మొహమాటపడటం చూచి నవ్వుకుంది విజయ.

"ఓ కె యీవెనింగ్ కలుస్తాను." వెళ్ళిపోయాడు వాసు.

ఒట్టు నేను త్రాగను

రాత్రి పిక్చరయింది వచ్చాక పడుకుని కబుర్లు మొదలు పెట్టారు విజయ, ఇందుప్రియ.

"మా అబ్బాయి ఎలా వున్నాడే?" గొంతు తగ్గించి అడిగింది విజయ.

"ఎవరు?"

"బొత్తిగా అమాయకురాల్లా నటించకూ! ఇప్పటి వరకు తమ ప్రక్కన కూర్చుని సినిమా చూడకుండా అంతసేపూ చూస్తున్న అయ్యగారు." కోపంగా చూసింది విజయ.

"ఎలా వుంటారు? మనిషిలా వున్నారు." వెంకిగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఆదే శాపించిన మనిషిలా వున్నాడా అని" చిత్రంగా కళ్ళార్పింది, విజయ.

"పోవే" విజయ వో దెబ్బవేసి, అందంగా కళ్ళు త్రిప్పింది ఇందుప్రియ. ఆమె కళ్ళల్లో ప్రతిఫలించిన 'ఇష్టాన్ని' గుర్తించింది విజయ.

ఉదయమే కారు తీసుకు వచ్చాడు వాసు. తెల్ల గులాబీని హెయిర్‌పిన్‌తో కుడివైపుకు కనపడేలా పెట్టుకుంటుంది ఇందుప్రియ.

"లేట్ అయిందా?" గులాబీని, గులాబీని పట్టుకున్న వేళ్ళని చూస్తూ, అడిగాడు వాసు

"లేదు. విజయిప్పుడే లేచింది. హాస్పిటల్‌కు టైమయి పోయిందని స్నానానికి పరుగెత్తింది."

"మామయ్యా!" బాబు, పాప పరుగెత్తుకొచ్చి అతని ఒళ్ళో ఎక్కి కూర్చున్నారు.

ఇందుప్రియ లోపలికి వెళ్ళింది. హడావిడిగా తల దువ్వుకుంటూంది విజయ.

"ఆఁ కాదే నేను కూడ నీతో హాస్పిటల్‌కు వచ్చే ప్లాను లేద్దా. నేను ఒక్కదాన్ని వెళ్తే బోర్ కొడుతుంది."

"అదేమిటేవ్, ఒక్కదాన్నంటున్నావు, మా వాసుని రావద్దన్నావేమిటి?" అద్దంలో ఇందుప్రియ ప్రతిబింబాన్ని చూసి నవ్వింది విజయ.

"యీ నాలుగు రోజులన్నా హాస్పిటల్ని, రోగుల్ని తలుచుకోకుండా హాయిగా తిరగవే. వాసు నీకు బోర్ కొట్టడని, అయామ్‌సారీ, బోర్ కొట్టనివ్వడని నేను హామీ యిస్తా!" వళ్ళ పూవల్ని వెనక్కు వేసి మెడకింద పౌడర్ రాసుకుంటూ ఇందుప్రియ వంక చూసింది విజయ.

"విజయా!" — వాసు.

"ఆ! వస్తున్నా వాసూ! నువ్వుపదవే అతనితో మాట్లాడుతూ వుండు." చెక్కిలికి అంటిన కుంకుమను తుడుచుకుంటూ, అంది విజయ.

"విజయ సింగారం యింకా అవలేదాండి? అమ్మాయిలు!!" నవ్వాడు వాసు.

"అవును. అమ్మాయిలు బొత్తిగా అబ్బాయిల్లా ఐదు నిమిషాల్లో రెడీ అయి పోతున్నారు, అబ్బాయిలు గంటల తరబడి అద్దం ముందు కూర్చుంటున్నారు."— విజయ స్టెత్ హేండ్‌బాగ్‌లో పెట్టుకుంటూ బయటకు వచ్చింది.

"యింత కబుర్లపోతువి, నీకూ, మితభాషిణి యీవిడకూ స్నేహం ఎలా కుదిరింది విజయా?" — సాలోచనగా చూశాడు వాసు.

"మితభాషిణి లేదు, మధుభాషిణి లేదు. రెండు రోజులాగు. అప్పుడు 'యీవిడకన్నా విజయే నయం' అనుకుని తప్పకుండా ఆ భాషిణి, యీ భాషిణి అంటూ పొగడుతావు." అంది విజయ, వాచ్‌కి 'కీ' యిచ్చి చేతికి పెట్టుకుంటూ.

"నీతో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే సాయంత్రం అవుతుంది మరి మేం పోయిరామా?"— వాసు లేచాడు.

"టైమయి పోయింది కదా, కాస్త హాస్పిటల్‌లో దింపుదాము, అనే ఆలోచ నేమన్నా వుందా? అబ్బే! ఎందుకుంటుంది?"

"మహాతల్లీ! నీ సాధింపులు ఆపింక. పదపోదాం."

"ఎక్కడికి వెళ్ళినా భోజనానికి మాత్రం ఇంటికి వచ్చేయండి. అమ్మ మీకోసం చూస్తూ వుంటుంది. రాకపోతే బాధ పడుతుంది." అంది విజయ హాస్పిటల్ దగ్గర దిగిపోతూ.

"ఓ. కె." అంటూ కారు స్టార్ట్ చేసాడు వాసు.

నాంపల్లి స్టేషన్‌లో ఇందుప్రియను చూచి, 'యీమె చాల చక్కనిది.' అనుకున్న వాసు సాలార్ జంగ్ మ్యూజియంలో జాపనీస్ ఎంబ్రాయిడరీ చూస్తూ నిలబడిపోయిన ఇందుప్రియను చూచి 'యీ అమ్మాయిలో కళ అనే పిచ్చి కూడ వుంద'ను కున్నాడు. జూలాజికల్ పార్కులో రకరకాల జంతువుల్ని రంగు రంగుల పక్షుల్నీ చూచి బాహ్య ప్రపంచాన్ని మరచి చిన్నపిల్లలా ఆనందించిన ఇందుప్రియ అమాంతంగా వాసు హృదయంలో వో సున్నిత స్థానాన్ని ఆక్రమించేసింది. గండిపేట వరి నరాల్లోను, టాంక్‌బండ్ సుందర దృశ్యాల మధ్య తన ప్రక్కన నడుస్తున్న నాజూకైన అమ్మాయిని తలచుకుంటూ అప్రయత్నంగా 'యీమెనుపొందిన వ్యక్తి అదృష్టవంతుడు' అనుకున్నాడు. వెన్నెల జల్లుల్లో నౌబత్ పహాడ్ మీద నుండి భాగ్య నగర సౌందర్యాన్ని చూస్తూంటే ఇంతకు ముందు ఎన్నోసార్లు చూచినా ఆ రోజే వో క్రొత్త అందాలు కనిపించినట్లయ్యాయతనికి. కిద్వాయ్ గార్డెన్స్‌లో పూ కన్నెల మధ్య మైమరచి నిలబడిన ఇందుప్రియను చూచి 'కవులు వర్ణించినట్లుగా ప్రకృతికి, స్త్రీకి చాల సామ్యం వుంది' అనుకున్నాడు. అమాయకంగా వున్న ముఖం, సున్నితమైన కదలికలు, మృదువైన మాటలు, శబ్దం వినిపించని నవ్వు— వీటిని చూచి 'యీ అమ్మాయి పుస్తకాలల్లో వర్ణించినట్లు 'ముగ్ధ'లా వుంది' అనుకున్నాడు వాసు.

గోల్కొండ కోటమీద సూర్యాస్తమయ సౌందర్యాన్ని చూస్తూ నిల్చుంది ఇందుప్రియ. ప్రక్కన నిలబడి వోరగా ఆమెను గమనిస్తున్నాడు వాసు. గాలితెర వచ్చినప్పుడల్లా ఆమె పయట కొంగు అతన్ని స్పృశించి చిత్రమైన ఆలోచనలు రేపుతుంది.

"మిమ్మల్నీ, ఆ సీనరీని మార్చి మార్చి చూస్తూ వుంటే చాల గొప్పగా వుంది."— వాసు. వాసు వంక చూచి అందంగా సిగ్గుపడి తల వంచుకుంది ఇందుప్రియ.

"నాకైతే ఇలా వుండిపోవాలనుంది కాని పిక్చర్ ప్రోగ్రామ్ కాన్సిలయితే విజయ అక్షింతలేస్తుంది. మరి మీ ఇష్టం." అన్నాడు వాసు.

"పదండి. వెళ్దాం." అంటూ క్రిందకు దారి తీసింది ఇందుప్రియ.

"మనం వచ్చిన దారికాకుండా మరో అడ్డదారి వుంది. అటు వెళ్దామంటారా!"— వాసు.

"ఓ యస్! అటు కూడా చూడొచ్చుకదా!"— ఉత్సాహంగా ఒప్పుకుంది ఇందుప్రియ.

"మామూలు రోడ్డు మీదే మీ అమ్మాయిలు హైహీల్స్‌తో ఒకోసారి భరతనాట్యం చేస్తారు కదా, మీరీ దారిలో జారకుండా నడవగలరా అని."— తమాషాగా చూచాడు వాసు.

"ఫరవాలేదు. నేను బాలన్స్ కీప్ చెయ్యగలను." అని అతనికంటె ముందు దిగడం మొదలు పెట్టింది ఇందుప్రియ.

"ఆగండాగండి. ఎందుకైనా మంచిది. నేను ముందు దిగుతాను. మీరు నా అడుగు జాడల్లో దిగండి." అన్నాడు వాసు.

"మీరు మరీనూ" తనను దాటుకు పోతున్న వాసు వంక స్నిగ్ధంగా చూచింది ఇందుప్రియ.

"యీ శిథిలాలను చూస్తూంటే మీకేమని పిస్తూంది?" — వాసు.

"ఒకనాటి వైభవాన్ని వూహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నా. అప్పుడు మన మేమై పుట్టివుంటామా అని ఆలోచిస్తున్నా." సన్నగా నవ్వింది ఇందుప్రియ.

"ఏమనిపిస్తూంది?"

"ఓ పున్నాగ చెట్టునై పుట్టి వుంటా!"

"మీకు పున్నాగ పుష్పాలంటే అంత యిష్టమా! మరి నేను?"

"మీరా? మీరూ...... వో మహావీరుడై పుట్టి వుంటారు." నవ్వేసింది ఇందుప్రియ.

"డేమ్ ఇన్సల్ట్! నేనే అప్పుడు మహారాజుని. మీ రప్పుడు పున్నాగచెట్టు కదూ. అంచేత మీకు సమంగా గుర్తు లేదు."— నవ్వుతూ ఇందుప్రియ వైపు చూచాడు వాసు.

"భలేవారే? ఆ మహారాజు మహావీరుడు కాక చచ్చు దద్దమ్మ అంటారా?"

"మళ్ళీ నాకే తిప్పి కొట్టారూ?" అంటూనే వున్నాడు, కాలు జారిన ఇందుప్రియ కెవ్వున కేకేసింది. తన ప్రక్కగా పడిపోతున్న ఇందుప్రియను చటుక్కున పట్టుకున్నాడు వాసు. క్షణంలో సగం సేపు పసిపిల్లలా అతన్ని అల్లుకుని వుండిపోయింది ఇందుప్రియ. తన బాహువుల మధ్య ఇమిడిన ఆమె శరీరంలోని అనుకంపనాన్ని గమనించి వివశుడయాడు వాసు. సున్నితంగా ఆమె తన బాహువుల్ని విడిపించుకుంటూంటే ప్రకృతి స్థితిలోకి వచ్చి 'సారీ!' అన్నాడు అస్పష్టంగా. అప్పుడే 'థేంక్ యూ!' అంది ఇందుప్రియ, తను పడిపోకుండా కాపాడినందుకు. ఒకరి వంక ఒకరు చూడడానికి సిగ్గుపడి మౌనంగా దిగారు.

ఓ పదినిమిషాలకుగాని వాసులోని వేడి తగ్గలా! కారు నడుపుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు వాసు. ప్రక్కని కూర్చున్న ఆమెను తలచుకున్న కొద్దీ ఎలాగైనా ఆమెను సన్నిహితురాల్ని చేసుకోవాలనే కాంక్ష అధికమవుతూంది. ఇంతవరకు ఏ స్త్రీలోనూ కనిపించని దేదో యీ అమ్మాయిలో వుంది. ఇందుప్రియ!! ఇందు... ప్రియ. అందరికీ 'ఇందు' తనకు?! ప్రియ! ప్రియ!!

"ఏమిటి? మంత్రాలు చదువుతున్నారు?" అతని పెదవుల కదలికల్ని చిత్రంగా చూస్తూ

"ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక"లో ప్రకటనలు ఇంచీయొక్క ఇంగ్లీషులో చేసిన కొలతలను గుర్తించవలెను. సాధారణంగా 4"×2", 4"×4" చిత్రాలు ప్రతి సంచికలో కనబడుతూ ఉంటాయి. సం॥

అద్భుత వినోద సాధనము

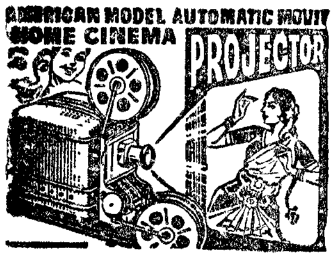

ఎలక్ట్రిసిటీ లేక బ్యాటరీతో సాహస ప్రేమ, హాస్యం, పోట్లాటలు, వారలు, కార్టూన్లు, స్టంటు, యుద్ధలతో, మీ అభిమాన నటీనటులు తమంతటతామే సజీవంగా కదులుతూ, నాట్యంచేయు సన్నివేశాలు సినిమాలో వలె ఇంటియందు చూడవచ్చును. సంతలు, ప్రదర్శనయందు సినిమా ప్రారంభించి డబ్బు సంపాదించవచ్చు. మీ తృప్తికి మా హామీ. సరికొత్త ప్రశస్త్త—ఎక్కువ అమ్మబడుతున్నది. సూపర్ స్పెషల్ ప్రొజెక్టర్ రు. 45/- 100 అ. ఫిల్మ్, 6'×5' స్క్రీన్, సలహాలు, ఫిలిం రిన్ను ఉచితం. పోస్టేజి రు. 5/-డీలక్స్ స్పెషల్ రు. 25/-20 అ ఫిలిం, 2'×1' స్క్రీన్ ఉచితం. పోస్టేజి రు 5/- ఫిలిం అదనపు ఖర్చులు లేక మార్చుకొన వచ్చును. కొద్ది స్టాకే గలదు. త్వరపడు, నేడే మీ ఆర్డరు పంపండి

Hollywood Cinema Corpn. (Reg d)
(AP) Kalyanpura, Delhi-6.

Pratap/HCC/1826

ఒటు నేను త్రాగను

అడిగింది ఇందుప్రియ. ఆ పరభ్యాశానికి నవ్వు కున్నాడు వాసు.

"అబ్బే! ఏంలేదు. నీ దేవత నామాన్ని జపి స్తున్నా!" అతనే అర్థంతో అన్నాడో గ్రహించి నకానంగా వుండిపోయింది ఇందుప్రియ.

ఇంటికి రాగానే ఇద్దర్నీ పరికించగా చూసింది విజయ.

"చెక్కిళ్ళు రోజారంగులో వున్నాయి. మా అబ్బా యేమన్నాడా..." స్నానానికి వెళ్తున్న ఇందుప్రియ వంక కొంటెగా చూచింది విజయ.

"ఛీ పో" తన వంక చిరుకోపంతో చూచి వెళ్ళిన ఇందుప్రియలో జంటపక్షు లెంతవరకు వచ్చిందీ కొంతవరకు ఊహించగలిగింది విజయ.

పిక్చర్‌కు బయల్దేరేముందు అందరూ కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నారు. కాఫీ త్రాగుతూ వాసును గమనిస్తూంది విజయ.

"అన్నట్లు, ఇందూ! నాన్నగారి మధ్య నీకు మాచ్ చూస్తున్నారని వ్రాసావు. అదేమయింది? అతను లాయరని కదూ వ్రాసావు?" అంది విజయ, వాసు, మూర్తి చూడకుండా ఇందుప్రియ చేతిని నొక్కి. విజయేదో కోస్తూందని గ్రహించింది ఇందుప్రియ.

"కాదు గవర్నరు." అంది వళ్ళుమండి.

"నీ మొహం. ఇది వేరే సంబంధం, గవర్నరు, అదేదో దేశపు ప్రధానమంత్రి, మరేదో దేశపు యువ రాజు. వీళ్ళ అప్లికేషన్స్ ఎలాగూ చూస్తాంగా!" నవ్వేస్తూ వాసు వంక చూచింది విజయ.

"యింతకంటే ఘనంగా కూడ విజయ కలలు కంటుంది లేమ్మా! నువ్వేం అనుకోవద్దు." మూర్తి.

"యింక పోదామా?" ఆ సంభాషణ అంతగా రుచించని వాసు కాఫీ కప్పు టీపాయ్ మీద పెట్టి లేచాడు.

విజయ నాటిన బీజం యింతింతై వటుడింతై కూర్చుంది వాసు మనసులో. ఇందుప్రియ ఆలాయరో, గవర్నరో, ఎవడో వాళ్ళ నాన్న కుదిరిస్తే చేసేసు కుంటుందా? ఏం? ఎందుకు చేసుకోదూ!! చాలా చక్కగా చేసుకుంటుంది. అసలే అమ్మాయి. అందులో అమాయకురాలు. నాన్న తెచ్చిన వాడిని చేసుకోక తనను వరించి 'ప్రియతమ్! నువ్వు లేకపోతే నా జీవితం కటిక చీకటి' అని ప్రేమమాటలు మాట్లాడు తుందా తన పిచ్చిగాని...నో. తనిమెను పోగొట్టుకో కూడదు. విజయతో చెప్పాలి. అనుకుంటూ నిద్ర పోయాడు వాసు.

* * *

ఫోన్ మ్రోతతో మెలకువ వచ్చింది వాసుకు. బద్ధకంగా పడుకుని చెయ్యి చాచి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

"హలో" అన్నాడు మత్తుగా.

"గుడ్‌మార్నింగ్ వాసూ! ఇందు ఈ రోజు సాయంత్రం వెళ్తానంటూంది."

"ఏమిటీ?" మత్తు దాదాపు వదిలిపోయి లేచి కూర్చున్నాడు.

"అవును. కాలేజీ వర్కింగ్ డేస్ కదా! వెళ్ళి పోతానంటూంది."

"అవునుగాని విజయా, నిన్న అన్నావు కదా, నిజంగా వాళ్ళ నాన్నగారు మాచ్ చూస్తున్నారా ఆవిడకి?"

"ఏమిటోయ్! నీకెందుకా ఆత్రం? చెప్పి ఇవ్వా మేం?"

"అదికాదు, ఇంతా అపేక్ష చదువవలేదు కదా!" నసిగాడు వాసు.

"ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లంటే 'గుండెల మీద కుంపటి' అని కదా జనవాక్యం. చదువుకున్నందు వల్ల ఆకుంపటి చల్లారడు సరికదా యింకా భగభగ మండు తుంది. మరి కుంపటిని వీలయినంత త్వరగా దించే ప్రయత్నం చేస్తాడు కదా ప్రతి ఆడపిల్ల తండ్రి."

"నాన్సెన్స్"

"అంత చిరాకెందుకు మహానుభావా? ఇది తరతరాలుగా వస్తున్న మనసదాచారం. కాని యింత ఆసక్తి ఎందుకు పుట్టింది నీకు అకస్మాత్తుగా?"

"మంచికే, ఆమెను పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నాను."

"వ్వాట్!" ఆశ్చర్యాన్ని అభినయించింది విజయ.

"నిజము."

"ఎల్. ఒ. వి. ఇ. నా?"

"అలాంటిదే?"

"మన కబుర్లన్నీ ఏమైపోయాయండీ వచ్చి రియ లిస్టు గారూ!"

"ఇందుప్రియ పయిటి చెరగులకి మూట కట్టే శాను."

"అది సరే! ఇప్పుడేమిటి కర్తవ్యం?"

"నువ్వు హంసవో, మేఘానివో అవాలి."

"ఇరవై శతాబ్దం ఉత్తరార్థంలో వున్న అమ్మాయి హంసనీ, మేఘాన్నీ అడ్డుపెట్టుకుని ప్రేమ కబుర్లాడే మగవాడ్ని పిరికి వాడంటుంది. ధైర్యం లేని మగవాడి నీడను కూడ అసహ్యించు కుంటుంది."

"చాల్చాలు. ఐతే ఏం చెయ్యమని నీ సలహా?"

"బావుంది. చాలా అందంగా వుంది బాబూ! ఏదో బుద్ధిమంతుడవని నా ఫ్రెండ్‌కన్నారు చూపించు మని అప్పగిస్తే ఆ అమ్మాయిని ఎప్పటికీ నీ దగ్గరే వుంచేసుకుంటాననడంకాకుండా నన్నే సలహా అడుగు తున్నావా పైగా?"

"చంపక, ఏదో దారి చూపిద్దూ!"

"పిచ్చి! నేను చెప్పడమేమిటి వాసూ! అమాత్రం తెలీదూ! తనతో ఒంటరిగా మాట్లాడడాని కవకాశం కల్పించుకుని నీ అభిప్రాయం చెప్పు."

"ఓ. కె. మా యింటికి రమ్మంటానయితే."

"నీ యిష్టం. యింక వుంటాన్నేను."

కోసిన కనకాంబరాలు దోసిట్లో పోసుకుని లోపలకు వచ్చింది ఇందుప్రియ. విజయ ప్రక్కన సోఫాలో కూర్చుని మాల కడుతూంది.

"ఇంకేమిటే కబుర్లు? తిరగడం తప్ప మనిద్దరం మాట్లాడుకున్నట్లే లేదు." అంది ఇందుప్రియ.

"కనీసం తిరగడమన్నా బావుందా లేదా?"

"బాగోకేం? సో జాలీ!"

"మొత్తంమీద వాసు కోటలో పాగా వేశావన్న మాట" నవ్వింది విజయ.

"ఏమిటీ?" అర్థంకానట్లు చూచింది ఇందు ప్రియ.

"ఏంలేదు. వాసు పేరెత్తగనే నువ్వు ఈస్ట్‌మన్ కలర్ కలలు కంటున్నావు కదా నిజం చెప్పు."

"ఈస్ట్‌మన్ కలరూ లేదు, గేవా కలరూ లేదు"

"ఏదో కలర్‌గాని, అబ్బాయిలు త్రాగడం పేద నీ అభిప్రాయమేమిటి?"

"వాళ్ళు త్రాగడం మీద నా అభిప్రాయ

మెందుకు మధ్య?"

"ఏం తెలుసుకో, వాసేమన్నా షాంపేన్ రుచి చూపించాడా నీకు?"

"ఏమిటి? ఆయన డ్రింక్ చేస్తారా?" ఆశ్చర్యంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఏం? చెయ్యకూడదా?"

"ఛ! ఐ హేటిట్."

"వాసు డ్రింక్ చెయ్యడం మీద నీ అభిప్రాయం ఎందుకు మధ్య" నవ్వింది విజయ.

"ఎందుకు." విజయ నెత్తి మీద ఒకటేసి చిలిపిగా నవ్వింది ఇందుప్రియ.

"వాసు ఇక్కడ వుంటే నీ సుకోమల హస్తం కందిపోయిందని బాధపడేవాడు."

"పాపం!"

"మీ ఇద్దరూ ఇష్టపడి పెళ్ళాడితే బావుండునని నాకు చాలకాలంగా వుంది. కాక ఇప్పుడే నిన్నెందుకు రమ్మని వ్రాశానో తెలుసా? వాసు అలవాటు వ్యసనం కాకముందే అతన్ని దారి మండి మరల్చాలని ఇక ఆ భారం నీదే."

"బావుంది. నాకేం తెలుసు ఏం చెయ్యాలో?"

"ఏం తెలుసు మరి? చెప్పి పెట్టకుండా ప్రేమించడం తెలుసా?"

"ఓ యస్ తెలుసు" పెంకెగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"సంతోషించాంలే. నేను చెప్పేది ఏవి కాస్త జాగత్తగా ప్లాన్ చెయ్యి. ఎంత దౌర్భాగ్యుడయినా, ప్రేమించిన అమ్మాయి ముందు బద్ధుడౌతాడు. ఆ అమ్మాయి అనురాగం కోసం కొన్ని విలువైన వాటిని వదులుకోవడానికి కూడా సిద్ధపడతాడు. అలాంటిది వాసు లాంటి వాడు నువ్వు నేరుగా అడిగితే తాగడమనే అల్ప విషయాన్ని వదిలేయకుండా వుంటాడని అనుకోను." ఆగి, ఇందుప్రియ ముఖం లోకి చూసింది విజయ. ఆలోచిస్తున్నట్లు పిల బడిందామె.

"ఆలోచించు. కొంచెంసేపట్లో వాసు వస్తాడు. నిన్ను తీసుకు వెళ్ళడానికి."

ఇందుప్రియ ఆలోచనలో వుండగానే వాసు వచ్చాడు. విజయతో కాస్త హాస్యకొడుతూ, పిల్లలతో ఆడుతూ కొంచెం పు గడిపాడు.

"మా యింటికి వెళ్దాం రండి. మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్ళకపోయానంటే బొత్తిగా నాకు మర్యాద తెలీదంటుంది విజయ." ఇందుప్రియ వంక తలూస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు వాసు. విజయ వంక సాభిప్రాయంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"వెళ్ళిపోయే ముందు ఇప్పుడు పిలుస్తున్నాడు పెద్దమనిషి, పైగా మర్యాదట. పోనీ, వెళ్ళు ఇందూ! పాపం! వెళ్ళకపోతే చిన్నబుచ్చుకుంటాడు."

"మరి నువ్వు రావూ?" ఇందుప్రియ.

"ఎలాగూ యీ రోజు హాస్పిటల్లో నిగనామమేగా అమ్మకి కొంచెం వంట సహాయం చేసి వస్తాను. మీరు ముందుండండి. అయినా నేనెందుకు లెండి మధ్య?" చిలిపిగా ఇద్దరి వంక చూసింది విజయ.

మరో పదిహేను నిమిషాల తరువాత వాసు ఇంట్లో వున్నారు వాసు, ఇందుప్రియ.

'ఈవెనింగ్ వెళుతున్నాట కదా!' పి.ఏ. పిలిచి సంబరంగా కుప్పకపుంచాడు వాసు.

కవ్వూ!"

"విజయ మీకు చూచాయగా చెప్పే వుంటుంది."

"అబ్బే! విజయేం చెప్పలేదే!" అమాయకంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఏమీ చెప్పకుండానే బుద్ధిమంతురాల్లా అడగ్గానే నా వెంట వచ్చారా?"

"ఏదో మీరు బుద్ధిమంతులని అపోహపడి వచ్చాను."

"అపోహ ఎందుకండోయ్? నేను అక్షరాలా బుద్ధిమంతుణ్ణి"

"నాకు విశ్వసనీయ వర్గాల నుండి అందిన వార్తలు వేరుగా ఉన్నాయి."

"ఏమని?" సంశయంగా చూశాడు వాసు. కొంపతీసి విజయగాని తను డ్రింక్ చేస్తాడని యీ అమ్మాయితో చెప్పలేదు కదా! అరోజు పబ్లిక్ గార్డెన్స్లో విజయ అన్నమాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. "ఏ రేజగా వుండే ఏ అమ్మాయయినా తన భర్త 'తాగుబోతు' అనే వూహను కూడ భరించలేదు వాసూ"

"మీకు తెలీదా?" తనను ప్రశ్నిస్తున్న ఇందుప్రియ చూపులకు తట్టుకోలేని దోషిలా తలవంచాడు వాసు.

"మీకు తెలీదు." వాసు తనను సమర్థించుకో చూశాడు.

"ఉహు నాకు తెలిసినంతగా మీకు తెలీదు వాసు గారూ. నా కళ్ళముందు మా కుటుంబంలోని వ్యక్తే ఆ అలవాటుకు ఆహుతయిపోయాడు. ఫారిన్లో పెద్ద చదువు చదువుకొచ్చి ఎన్నో ఆదర్శాలతో జీవితాన్ని ప్రారంభించిన బాబాయి సరదాకని మొదలు పెట్టిన అలవాట్లు వ్యసనాలయి ఇంటినీ వంటినీ గుల్ల చేసుకున్నాడు. తన భర్తతో, పిల్లలతో కళకళ లాడుతూ వుండవలసిన పిన్ని పతికళ్ళకే పిచ్చదయి కూర్చుంది. ఆవిడను చూస్తే "భగవాన్! ఇలాంటి దౌర్భాగ్యం ఏ స్త్రీకీ వద్దు" అనిపిస్తుంది." బాధతో, వణుకుతున్న ఆమె మాటలు విని విలవిలలాడాడు వాసు.

"అంతగా పతనమయి పోవడానికి నిగ్రహంలేని వాడన్నా అనుకున్నా మీరు. ప్రతివ్యక్తీ తనను గురించి తను గొప్పగానే అంచనా వేసుకుంటాడు. అల్లా అనుకుంటూనే తన మనసు పగ్గాలు సడలిస్తాడు. అప్పుడు మనసు పంచకళ్యాణిలా పరుగెత్తితే దాన్ని అదుపులో పెట్టుకోలేక సర్వనాశనమవుతాడు." లే కిటికీ కర్టెన్ ప్రక్కకు తొలగించి పూలమొక్కల వైపు చూస్తూ కూర్చుంది ఇందుప్రియ. సహాయంగా లేచి వచ్చి ఇందుప్రియ ప్రక్కన నుంచున్నాడు వాసు.

"నన్ను నమ్మలేరా మీరు?" ప్రాధేయ పూర్వకంగా ఇందుప్రియ కళ్ళల్లోకి చూశాడు వాసు.

"ఏ ఆధారం మీద నమ్మమంటారు? మిమ్మల్ని చూడగానే మీ మీద ఏర్పరచుకున్న అభిప్రాయాలు ఈ నాలుగురోజుల సన్నిహితత్వంతో బలపడ్డాయి. ఉదయం మీరు, విజయ ఫోన్లో మాట్లాడు కున్నది విన్న నేను అదృష్టవంతురాల్నని మురిసి పోయాను. కాని.. వూహూ... ఎంత ప్రయత్నించినా మనసును సరిపెట్టుకోలేకపోతున్నాను. నేనూ పిన్నిలా అయితే?" ఇందుప్రియ కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి.

"ప్రియా! ఒట్టు! నేను తాగను." అంటూ ఇందుప్రియ చేతులు పట్టుకున్నాడు, ఆమె కన్నీటిని చూసి చలించిపోయిన వాసు. కర్టెన్ తొలగించి లోపలకు రాబోతున్న విజయ ఆ మాటలు విని నవ్వుకుని నిశ్శబ్దంగా బయటకు వెళ్ళిపోయింది. ●